

MEINK ADV. ישראלי

Elnett *Satin* HAIRSPRAY

נעלם בהברשה קלה

אָלֶנֶט - הספריי השומר על בריאותו
ונמישותו הטבעית של השיער

אָלֶנֶט - לתסרוקת מושלמת באמת.

L'ORÉAL
DE PARIS

המתנה הנכונה
לאשה האלגנטית
לחג החנוכה

מספר אברהם ריבלין, בעצמו יליד אחת המשפחות החתיקות בירושלים (דור שישי) בספר קצר הכתוב בסיונון הישוב הישן. **★ חצי נחמה** (רות בונדי, הוצאת יבנה). החיים הם עניין רציני מכדי שיקחו אותם ברצינות. הדבר היחיד שאפשר לעשות הוא לצחוק מהם. זוהי השקפת העולם המובעת בספרה של עתונאית דבר השבוע, ואשתו של חבר מערכת מעריב רפאל בשן. 50 רשימות קצרות, הומורסיות, קומיות, פליטונים, סאטירות ופרודיות על החיים בארץ, אך על נושאים שהם מעבר למה שקורה רק כאן בארץ: ביקור ב' קונצרט, חזרה מטיול בחו"ל, המספידים המקצועיים, כיצד להצליח במשרד מבלי להשתגע, על החסכון, האוטומציה, העישון ועוד. עיכר הקריקטוריסט זאב.

בידור

★ **דואיג'י**. זמר-להיטים בלגי, הנואה כמו איטלקי, ואף שר כאיטלקי להיטים שכמה מהם הגיעו לפסגות מיצערי הפזמון נים אמא רחמים ואחרים.
★ **אריק איינשטיין** במזל גדו ממשיך להופיע בהופעת היחיד שלו, כש-

היאמרו

★ ז'אן קוקטו לא היה אמן גדול מאוד. הוא היה אמן רבגוני. הוא צייר. כתב

"הביטניקים"

★ **אדווי הפסטיבל**. מיטב להקות הקצב, שזכו בפרסי פסטיבל הקצב הישראלי, עורכות חמש הופעות בלבד ברחבי הארץ. הראשונה תהיה ביום חמישי זה, 12 בדצמבר, באולם קולנוע ירושלים בירושלים. אורחים מיוחדים: להקת כוכבי ציון (ראו עמודים 26-27). החל בשבוע הבא תופיע איתם גם הלהקה האורחת מאירופה, הביטניקים.

מחוות. כתב שירים, ופרווה. הוא סיפר בצורה אינטימית מאוד על דברים הנגעים לכל אדם, על הבדידות, על הפחד מהמוות, הוקנה, וכשהטובות ביצירות שלו, כמו, למשל, המונולוג של האשה המזדקנת המחכה לניגולו שלה שיחזור הביתה, בוצעו עלידי ארית פיאף, הן הרעידו ללבבות. "לולא ארית פיאף" אמר ז'אן קוקטו בעצמו, היה חיפהפה האהוב יצירה חסרת ערך. (קוקטו מת משבץ זמן קצר לאחר מותה של ארית פיאף). ואכן כך היא נראית בתרגום לקוי של משה בן-שאל שהפך את שפת-הדיבור השוטפת של הרקסט שפה מסורבלת פתטית. **לערב ז'אן קוקטו** במועדון סורמלו בירושלים, בבנימיה של דניה לויך, קשה להצליח בגלל השפה הכבדה שאין בה "אני" אלא רק "אנכי" ואין משפט כמו: "אני חוש בת" אלא רק: "חושבת אני" ובגלל משחק שרובו חובבני, ואינו מסוגל להתגבר על סקסט שירי קשה, ואם בכל זאת יש מונולוג יפה של בחור שמצא את אהבתו בחג בלונה-פארק, ושם גם איבד אותה, ומונולוג של אשה מזדקנת שמולה סר ממנה בקאזינו, הרי זה כבר משהו. וה בעיקר הודות משחק טוב של שניים מההשחקנים: מאיר שטרן ושרה גוימן.

הערובות

★ גלריה **בובט** מציגה תערוכת אקורד לים של א. גלעד, צייר ותיק שאינו מצויר ציורים גאומיים באותה מידה שאינו מסוגל לעולם, לצייר ציורים רעים. הפשטות, הכנות, הרגישות והנימה האנושית החמה, שצינו תמיד את יצירתו, אינן חסרות גם בתערוכה זו. הצייר, הכבד קמעה, המסורב כל השקוע בעולם פנימי מלנכולי, מעמים מדי על האקורל האהוב יותר קלות.
★ קבוצת הארבעה (יחזק לשצינסקי, מנחם למברג, אלי סופר, פרדי פבאי). בגלריה **צ'מרינסקי**, מציגה תערוכה ב' רוח הזמן. משב רוח רענן מהול בחוסר מיקצועיות, יומרני, ולא מספיק רציני.
★ פנחס עשת מציג גופי ניקל מופשטים בגלריה **גורדון**. לא טוב ולא רע. אפשר לאהוב את פסליו, ואפשר לא לאהוב אותם. זה מוכיר פיסול טוב... אופנתו ודקורטיבי. מתאים לקשט סלון בבית בור-גני עם יומרות תרבותיות.

★ חנה מירון נפלאה, במחומר קצת פחות נפלא, שבו מהפשת השוכנות דולי שידוך לאיש עשיר, ומוצאת לו את עצמה. (**האדו דולי**: אלהמברה, 19).

★ **אשה בודדה** ומוזקנת חיה בחור קטן וצר עם בעל אטום והמון פחדים, במהותו של הארולד פינטר **החור** (מתוך ההצגה חדרים: בימת השחקנים) שזכה

קסם בשפתייך
וזהר לצפורנייך
בשפתונים ולכות של
דורה - גלוס

dura gloss

AMERICA'S LEADING BRAND